

Bir Öykü Yazar
Mısınız

Bu sayımızda yine bir öykü yazmanızı istiyoruz. Bize göndereceğiniz öykülerden birini ya da birkaçını seçerek Ağustos 2003 sayımızda yayımlayacağız. İlk olarak bu resmi inceleyin. Gördükleriniz neler düşündürüyor? Bunları bir öyküye dönüştürebilir misiniz? Şimdi yapmanız gereken, tasarladığınız öyküyü en güzel yazınızla bir kâğıda aktarıp bize göndermek.

A d r e s

TÜBİTAK Bilim Çocuk Dergisi Öyküleriniz...Şiirleriniz Köşesi/Atatürk Bulvarı/No: 221/06100/Kavaklıdere/Ankara

öyküleriniz şiiirleriniz

Arılar ve Dünya Çocukları

Arılar bizi terk ediyor,
Rüya mı görüyorum yoksa?
Isınmış toprak ateş rengi,
Leylaklar küsmüş, güller yok artık,
Arılara bal alacak bir çiçek bırakmadık,
Resimlerde kaldı artık arı kovanları.

Gitmeyin, kalın lütfen, bırakmayın bizleri,
İnanın bana dostlar, çiçekler dikeceğiz.
Tüm çocuklar el ele, birlikte çalışarak,
Mutlu bir dünya için yeşili bulacağız.
En çalışkan sizsiniz, bize yardım ediniz.
Yerinden oynatınız dünyayı birlikte biz.
İnanması zor değil, yapacağız bunları,
Nasıl tanımazsınız! Biz DÜNYA ÇOCUKLARI...

Ş. Melih Bayazitli

A. Ü. Geliştirme Vakfı Özel İÖO/2-A/Ankara

Balarısı

Küçükken arılarla sinekleri pek ayırt edemezdim. Onları gördüğüm yerden uzaklaşmaya çalışırdım. Bir gün rüyamda kendimi büyük bir ormanın içinde buldum. Şaşkınlık içinde doğayı keşfetmek için yola koyuldum. Ormanda her çeşit hayvan vardı. Yürüdüm, yürüdüm; gezip keşfetmediğim yer kalmadı. Yorulup bir ağacın dibine oturmak istediğimde canımın yanmasıyla irkildim. Arı sokmuştu. Korku ve şoku aynı anda yaşamıştım. Bir süre sonra kendime geldiğimde, çevrede başka arıların olduğunu fark ettim ve izlemeye koyuldum. Çiçeklere konuyorlardı ve daha sonra ağaçlardaki peteklere ballarını bırakıyorlardı. Dedemin arıları kovanda bal yapıyordu. Ormandaki arılar kovan olmadığı için kendi kovanlarını kendileri yapıyorlar diye düşündüm. Taze baldan biraz tatmak istedim. Tam o sorada annemin sesiyle uyandım. Bir de ne göreyim, camın

önünde bir balarısı. Rüyamda beni sokan arı değil tabii. Bir süre oralarda dolaştıktan sonra uçup gitti. Ben de hazırlanıp kahvaltı etmek için mutfığa gittiğimde, tabağın içindeki balı fark ettim. Bugüne kadar bal, bana hiç bu kadar tatlı gelmemişti. Bu arada, ben artık sineklerle arıları ayırt edebiliyorum.

Rabia Ayti

Reşit Paşa İÖO/3-A/Osmangazi/Bursa

Arıların Göçü

Her yaz olduğu gibi, bu yaz da dedemin köyüne gitmiştik. Dedem hayvanlardan çok iyi anlayan biri. Farklı hayvanları besleyip çoğaltabiliyor. Bahçede bir arı kovanı vardı. Dedemle arıların hareketini incelemeye başladık. Dedem, kraliçe arıyı, işçi arıları, erkek arıları ve görevlerini bana anlattı. Gençliğinde çok sayıda kovanı varken, şimdi yalnızca bir tane kalmış. Bunun nedeni, köyün girişindeki korulukta büyük bir yangın çıkmasıymış. Bu yangın, ağaçları ve çiçekleri yok etmiş. Ağaçlar olmayınca, yağmurlar toprağı sürükleyerek köyü neredeyse çölleştirmiş. Arılar, bal yapabilmek ve beslenmek için çok uzaklara gidip gelmek zorunda kalmışlar. Bu bakımdan dedemin arıları, başka yerlere göç etmiş. Her canlı gibi, arılar da besin ve suyun bulunduğu yerlerde yaşamlarını sürdürebilirler. Yeter ki ormanlar yanmasın, vatanımız çöl olmasın.

Gülten Güzin Demirel

A. Hazım Uluşahin İÖO/6-E/Selçuklu/Konya

Arılar Uçuşuyor

Bir gün bir bahçede
Bir de ne göreyim?
Arılar uçuşuyor.
Çağırdım babamı,
Babam geldi
Sevinçten ben de uçtum
Onlarla beraber.
Oynadık hep birlikte
Akşam olunca
Bir de ne göreyim?
Uçtu hepsi birlikte.
Onlar gödince sıklıdım birdenbire.

Ayten Dursun Necla Balemén

Sadettin ve Feyhan Karaata İÖO/Birecik/Şanlıurfa